

KAPITOLA OSMÁ

O femininitě, maskulinitě a lidské sexualitě

Toto je velmi citlivé téma a mělo by se k němu přistupovat s otevřenou myslí a požádat Nejvyššího, aby poskytl náležité chápání, vnímání a aplikování toho, co bude zjeveno.

Jak je známo, principy femininity a maskulinity a jejich vzájemné vnitřní a vnější vztahy, jakož i pojetí manželství a sexuality jsou lidstvem na planetě Zemi značně nepochopeny, nesprávně používány, zneužívány, překrouceny a zohaveny. Prohlášení o těchto věcech ve Svaté Bibli, jakož i interpretace cizoložství, jsou brána doslovně, jako by se týkala vztahu ženy a muže, namísto femininity a maskulinity. Toto je velmi důležitý rozdíl. Když hovoříme o muži a ženě, hovoříme o dvou lidských bytostech. Když hovoříme o femininitě a maskulinitě, hovoříme o principech, které jsou naprosto fundamentálními, zásadními a rozhodujícími duchovními principy, obsaženými v každé jedné lidské bytosti. Takže, když Pán hovoří o spojení a manželství, vždy hovoří o vnitřním stavu věcí, a ne o povrchním, vnějším, externím vztahu a svazku. Principem je, že když Bůh stvořil člověka, stvořil v tom jednom člověku femininitu i maskulinitu. Veškerou povahu, strukturu, dynamiku, obsah člověka lze odvodit z principů femininity a maskulinity, které jsou přirozeně obsaženy v mysli člověka. Takže, když hovoříme o člověku, nemluvíme o muži, ale mluvíme o spojení, jednotě, jedinství a harmonii femininních a maskulinních principů, obsažených v té jedinství, v té jedné lidské bytosti.

Když tedy Pán řekl, že je nemožné rozvést se nebo odloučit se bez spáchání cizoložství, mluví o separaci, izolaci, potlačení, omezení, rozdělení a podcenění jednoho principu před druhým, namísto o povrchním, vnějším vztahu mezi mužem a ženou. Vztah mezi mužem a ženou může, ale také nemusí být cizoložný bez ohledu na to, ať už je to uvnitř, nebo mimo vnější manželské svazky, v závislosti na typu úmyslu, s jakým kdo přistupuje k takovému vztahu. Je-li úmysl negativní, zlý a egoistický, potom je to cizoložný vztah dokonce i s vlastním manželem či manželkou v zevnějším smyslu nebo v manželském svazku podle tradičního a konvenčního pojmání. Je-li však úmysl takového svazku pozitivní a dobrý, pokud je to pro vzájemný prospěch, obecné blaho a užitek, větší poznání Nejvyššího, ostatních, sebe sama a pokud je to služba Bohu a ostatním, takový vztah potom není cizoložný, ale náležitý, vhodný a zbožný.

Vraťme se ale k principům femininity a maskulinity. Pán říká, že co Bůh spojí, člověk ať nerozděluje. To znamená, že Bůh stvořil člověka jako jednotu femininních a maskulinních principů. Ale protože předvídal, co s těmito principy udělají pseudotvůrci, Bůh varoval lidstvo před „Pádem“, že takové rozdělení bude mít ničující důsledky pro lidský život. To by bylo spáchání cizoložství. To znamená, že pokud by se byť i jen pokusili oddělit ty principy, téměř by to znesvětilo svatost a posvátnost stvoření Páně. Což oni ovšem udělali. Důvodem, proč to udělali a proč to potřebovali udělat, bylo, že pokud byly principy femininity a maskulinity jedním, sjednocené v mysli jedince, žádný negativní stav nemohl být aktivován a uveden do dominantního postavení. Z toho důvodu, aby bylo možné takový čin spáchat a aby se mohl negativní stav stát aktivním a dominantním (za účelem dostání odpovědi na tu původní otázku, která byla zjevena v knihách „Základy lidské duchovnosti“ a

„Poselství z nitra“), prvním nevyhnutelným krokem bylo pečlivé oddělení principů femininity a maskulinity, jejich izolace, rozdělení a upřednostnění jednoho principu před druhým, aby tak byla porušena rovnost a aby už nikdy nemohlo dojít k svému pravému sjednocení. V přístupu k této záležitosti pseudotvůrci, kteří znali genetickou manipulaci a duchovní souvztažnosti, důkladně potlačili femininitu a izolovali ji od maskulinity takovým způsobem, že když zfabrikovali muže a ženu, jak je známe v současnosti, velmi výrazně a důsledně snížili důležitost, potlačili a omezili femininní vnímání, city a pojmání v muži, a to stejné učinili i s maskulinitou u žen. Samozřejmě, že dochází k odchýlkám, protože to tak je, ale většina případů byla úspěšná, jak živě ilustruje a demonstuje historie lidstva.

Ovšem za účelem aktivace a dominance negativního stavu byl namísto femininity dán důraz na maskulinitu. Důvodem je, že esence života, kterou je láska a která je reprezentována principem femininity, musela být dána do podřízeného, méněcenného postavení, podřadné, nežádoucí pozice, se kterou by bylo zacházeno s opovržením, protože v lásce je samotná přítomnost života, jež je přítomností Nejvyššího. K Nejvyššímu se lze obracet jen skrze princip lásky a ovšem z principu moudrosti. Obracet se k Nejvyššímu z lásky je moudré. To je moudrost, ale pokud někdo odstraní tento princip, jak se potom obrací k Nejvyššímu, prostřednictvím čeho? Jen skrze rozum, skrze racionalitu; a ty nemají žádný obsah. Takže místo nalezení Boha člověk nenachází nic. Je to pěkná cesta, která vede k vývoji materialismu, ateismu, agnosticismu, empirismu, pozitivismu, panteismu a všech těch věcí, které popírají pravou přirozenost Nejvyššího, Jehož/Jejíž esencí je Absolutní Láska, a tím popíráním popírají Substanci, tedy pravou moudrost. Takže se z nich stávají blázni a bláznovství je poté považováno za největší moudrost a důvtip. Samozřejmě, že to odvádí od Boha, od Nejvyššího, namísto toho, aby to vedlo k Němu. Nebo to vede k falešným bohům a falešné duchovnosti. A toto je duchovní cizoložství. Toto znamená duchovní cizoložství, a ne milování se s někým jiným, než se svým vlastním manželským partnerem, pokud se to dělá s dobrým a pozitivním úmyslem. Toto je potřeba neustále zdůrazňovat. Musí se to dělat s pozitivním a dobrým úmyslem, v čistotě vlastního srdce.

Dalším bodem ohledně této separace je, že pravé milování a pravé chápání, smysl a pocity ohledně významu sexuality a jejího účelu lze úplně, kompletně a výlučně koncipovat pouze z pozice naprostého sjednocení principů femininity a maskulinity, z nitra ven. A ne zvenčí do nitra, tedy od jedné osoby ke druhé. Nuže, máte-li situaci, kdy oběma lidem chybí to sjednocení (které chybí všem v negativním stavu, protože o tomto negativní stav je - nemít takové sjednocení), potom ovšem není možný žádný pravý význam, chápání, náležité cítění, náležité pojmání a náležité praktikování milování se. Aby uspěli v naprostém znehodnocení a zohavení sexuality, pseudotvůrci vynalezli velice sofistikované prostředky, díky kterým nemůže dojít k žádnému náležitému chápání a praktikování sexuality.

Nejprve nahradili biklonování, jako prostředek přivádění lidí na tento svět, popsany v knize „Základy lidské duchovnosti“, zvířecím způsobem a cestou, to jest počítím lidského těla v matčině lůně, které se nachází mezi močovým měchýřem a análním traktem neboli uprostřed výkalů a moči či odpadu, jak bylo uvedeno předtím v jiné době a na jiném místě.

Takovým druhem početí se dosáhlo několika věcí. Byl zlikvidován přímý přístup do duchovního světa. Došlo k uzavření Niterné mysli. Byly vymazány všechny vzpomínky na vlastní existenci před počítím ve formě ducha v onom speciálním

duchovním světě. Byla umožněna volba a vyzdvižení jednoho principu nad druhý, buď maskulinity, nebo femininity, takže bylo možné dosáhnout potlačení duchovních, duševních a emocionálních, intelektuálních a fyzických kvalit těchto principů. A ovšem byla zavedena neznalost a nevědomé procesy. Ale to hlavní, čeho se dosáhlo tím vším, velmi mazaným, velmi lstivým, sofistickým a zničujícím způsobem, je, že lidský plod byl úplně a naprosto izolován a oddělen od všeho ostatního a byl učiněn kompletně a úplně závislým na jediné osobě, tedy na matce. Proto jakékoli informace, které má plod k dispozici, má k dispozici jen z venku a jen od jediné osoby a jen skrze ni - matku. A ovšem informace, které přicházejí skrze matku, jsou, že femininní princip není hodnotný; že femininní princip není ničím; že femininní princip je sluha, otrok; že femininní princip není vůbec rovnocenný, a že je potřeba sloužit, poslouchat a následovat maskulinní princip a pokud to budete dělat, všechno bude v pohodě. Takže tyto informace jsou vštěpovány, tlačeny do hlavy veškerým matčiným jsoucnem a bytím. Jsou přeneseny do plodu. Tak se negativní stav začíná zmocňovat plodu a konat své dílo zkázy. Samozřejmě, že když bylo zpřetrháno všechno spojení s duchovním světem, s domovem, procesem fyzického narození, plod, který je velmi sensitivní a ovlivnitelný a zcela otevřený, nemá zdánlivě žádnou jinou možnost, než se úplně a kompletně ztotožnit s takovými poselstvími, která přicházejí bez ohledu na to, co proti tomu říká matka.

Je potřeba si pamatovat, že matka ve svých genech odráží konvenční, tradiční a běžný přístup, chápání a pojmání femininity a maskulinity, ještě stále existující v současnosti na planetě Zemi. A na toto plod reaguje. Dokonce i když je matka feministka, která říká opak, ale ten opak je v rozporu s tím, co říkají plodu na podprahové úrovni její geny, její celé nevědomé psyché, plod bude reagovat na podprahové podněty, neboť to je to, co se především a hlavně počítá v takové situaci. Ovšem plod, nemaje žádné informace, žádný přístup k Niterné mysli v té době, žádný přístup ke své domovské základně, nemá zdánlivě žádnou jinou možnost než přijmout fakt, že je to tak; že je to přirozený, vhodný a náležitý jev; že je to zbožné; že je to vůle Boží, protože žádná jiná cesta neexistuje. Neexistují žádná porovnání, žádné jiné vzpomínky na jiné možné způsoby. A všimněte si prosím, jak všichni zdůrazňují, zejména v křesťanství, že Bůh je muž. Nuže, je-li Bůh muž, potom Bůh upřednostňuje mužskou formu a tato je nadřizena a je třeba ji uctívat, obdivovat, navazovat s ní vztah. A všechno ostatní, co není mužské, proto není zbožné, je to podřadné a je to na to, aby to sloužilo rozmarům, přáním a touhám všemocného Boha-muže. Všichni muži se s touto ohavností ztotožňují.

Další věcí, která se dosáhla tímto zvířecím způsobem přivádění lidí na tento svět a zkreslením sexuality, je, že přímé sexuální pocity a styk byly prožívány jen skrze zevnějšek, skrze úroveň lůna či oblast genitálií. Takže co za poselství a zkušenost přijímá plod na základě způsobu, jakým je praktikován pohlavní styk? Penis pronikne do vagíny, uloží semeno a následně se vytáhne z vagíny. Proto účelem takového styku není nic jiné než oplodnění, s cílem přivést více lidí na tento svět. A jakákoli potěšení vyplývající z takového styku se vnímají výhradně na fyzické úrovni s pocitem viny, skryté, či zjevné viny, ze strany rodičů za to, že prožívají tak příjemné vedlejší účinky. Tyto jsou okamžitě nahrazeny averzí, ukojením, konečností a mnoha dalšími škodlivými reakcemi jak fyzické, duševní, tak i intelektuální povahy. Sexualita je tedy od samotného prvního okamžiku početí vnímána jako něco zevnějšího, co probíhá z vnějšku do vnějšku, od jednoho těla ke druhému za účelem oplodnění. Všechno ostatní je zakázáno, protože to způsobuje jen těžkosti, vinu a trápení. V této konotaci má pohlavní styk jen dočasnou hodnotu, neboť po té, co otec uloží semeno do matčina lůna, po ukojení přichází pocit prázdnoty, averze,

nespokojenosti a ovšem skryté viny za užívání si tohoto prožitku v případě, že si jej rodiče skutečně užívají. Avšak k horší situaci dojde tehdy, když si jej neužívají, ale dělají to jen proto, protože jsou vázáni dodržovat to z pocitu povinnosti a za účelem rozmnožování, jak to učí konvenční, tradiční přístup. Ještě jednou, dokonce i když si rodiče, ti konkrétní rodiče, užívají svůj pohlavní styk bez pocitu viny a přistupují k tomuto pohlavnímu styku z jiných důvodů než kvůli oplodnění, poselství, jež dostává plod z genů, z nánosů kolektivního nevědomí lidstva, které jsou na podprahové úrovni, úplně, naprosto a kompletně oslabují dopad dočasných slastných zevnějších, externích pocitů, které tito rodiče prožívají v tom konkrétním čase v rozporu s negativními poselstvími, která přicházejí z kolektivního vědomí. Ovšem plod reaguje pohotověji na podprahové správy, které na něho neustále křičí z kolektivního nevědomí lidstva. Všechny ty doktríny, učení, filosofie, informace, všechno, co je vštípeno do genů, tomu plodu říká, že existuje jen jediná cesta, že existuje jediná správná cesta, a je to takto, toto je ta správná cesta, toto je zbožná cesta a všechno ostatní není zbožné, je to zlé, negativní a nepatřičné. Takže, když nastane čas milovat se, jediný způsob vašeho vztahu k milování je proniknutí penisu do vagíny za jediným účelem, v podstatě kvůli rozmnožování nebo plození, a všechno ostatní je vyloučeno, a je-li z toho nějaký požitek, je to kvůli přivedení někoho na tento svět prostřednictvím pohlavního styku a oplodnění v matčině lůně. Jakýkoli další, jakýkoli jiný způsob sexuality je nepředstavitelný a dokonce není považován za možný, a jsou-li nějaké možné, jsou považovány za odporné, škaredé, bezbožné a přicházející z pekel.

Přesně takto to chtěli pseudotvůrci, aktivátoři negativního stavu, protože objevení jiných cest a způsobů a významů sexuality, než byly právě popsány, by jim znemožnilo aktivovat negativní stav a uvést jej do dominance. Nechtěli, aby lidé věděli, že pravý pohlavní styk je úplné a kompletní bezpodmínečné sdílení a výměna všeho, co kdo má, co jde z niterností do niterností skrze, pomocí a se zahrnutím zevnějšku, což zahrnuje jako jeden ze způsobů také vniknutí penisu do vagíny. Lidé se tedy začali neprávem zabývat sexualitou pouze v oblasti pohlavních orgánů a omezili sexualitu výlučně na oblast genitálií a na jediný způsob, na velmi dobře známou misionářskou polohu. Ovšem, že hodně lidí praktikuje jiné způsoby, ale je tam hodně skryté viny a neuspokojení, neboť, ještě jednou, je to ze zevnějšku do zevnějšku, namísto toho, aby to bylo z niterností do niterností skrze zevnějšek.

Problém je v tom, že pro lidstvo není možný žádný pohlavní styk zevnitř dovnitř, dokud existuje separace, izolace a rozkol mezi femininitou a maskulinitou a mezi maskulinitou a femininitou v každém jednom jedinci. Aby se prožil pravý pohlavní styk způsobem, jak je tomu v duchovním světě, je nevyhnutelné se vymanit z cizoložného rozpoložení, ve kterém je lidstvo na planetě Zemi.

Když pseudotvůrci oddělili a separovali maskulinitu od femininity, navzdory varování Nejvyššího, že to povede k hrozným důsledkům, spáchali cizoložství, duchovní cizoložství, a založili cizoložné pokolení, které nyní tvoří veškerou populaci lidstva na planetě Zemi. Samozřejmě, že ztotožnění se s takovými pojetími a ideami, zejména z hlediska faktu, že je to podporováno církvemi, v současnosti existujícími církvemi, a že je to externalizováno, téměř znemožňuje, aby se lidé změnili či aby akceptovali, že neexistuje žádná jiná cesta než tato, protože nemají žádné srovnání, žádnou analogii a žádné vzpomínky na to, jaké to bývalo v duchovním světě. Ještě jednou, ztotožnění se s tímto z nich činí cizoložné pokolení. A tak nás nazýval Ježíš Kristus, cizoložné pokolení, protože jsme s tím souhlasili z určitých důležitých důvodů a záměrů.

Z tohoto hlediska je zřejmé, jak se sexualita stala externalizovanou, jednostrannou, rigidní, nevhodnou, neadekvátní, neuspokojující a nemající fakticky vůbec žádný význam. A má-li i nějaký význam, je to obvykle na vnější úrovni jako rozkoš, jako touha, nebo na straně druhé je prožívána jako špinavá, nečistá, smradlavá, nechutná, spojená s močí a výkaly a zápachem semene a zápachem hormonů, takže člověk jde do koupelny a umývá se. Všimněte si zde zajímavého pojetí. Po pohlavním styku je tendence umýt se či vymočít se, vyloučit falešnost té situace. Toto je duchovní souvztažnost. Jak víme, moč souvztaží s nepravdami; a voda, čistá voda, která teče z kohoutku, souvztaží s pravdou. Takže člověk chce všechnu s tím spojenou negativitu a falešnost spláchnout pravdou, a prostřednictvím močení vyloučit tu falešnost ze svého ústrojí. Toto je skutečná konotace sexuality existující v současnosti na zemi.

Takže kolik duchovnosti může být připsáno sexualitě při takovémto druhu konotace? Žádná. A toto je důvod, proč chtěli pseudotvůrci tak zoufale zfabrikovat člověčenstvo zvířecím způsobem, neboť tímto procesem izolace a separace v matčině lůně, který jim umožnil zmanipulovat a potlačit principy femininity a maskulinity, mohli sexualitu zbavit duchovnosti a učinit ji naprosto externí a fyzickou, bez jakékoli souvislosti s Bohem, Nejvyšším. Je to komické, protože když někdo pojímá Boha jako muže, jak může například jako muž mít sexuální poměr s Nejvyšším, Kdož je v této konotaci mužem? Není to homosexualita? Takovým způsobem jeden důkladně znemožňuje jakékoli sexuální myšlenky, touhy a projekce vůči Nejvyššímu. Takto nikdy nenavazuje vztah nebo nespojuje s Nejvyšším žádné sexuální pocity a tím připravuje lidstvo, připravuje sebe sama, nebo pseudotvůrci připravili člověčenstvo o jeden z nejdůležitějších zdrojů získávání poznání, pravého poznání o Nejvyšším, ostatních a o sobě, tedy o duchovních aspektech sexuality.

V duchovní konotaci je sexualita nejduchovnější a nejhlubší způsob vztahu k Bohu, Nejvyššímu, Ježíši Kristu a ostatním a sobě. Vzhledem k tomu, že (při násilném zmrzačení sexuality a jejího omezení výlučně na zevnějšek, genitálie, z pozice rozdělení) neexistuje sjednocení femininity a maskulinity v rámci jednoho jedince, žádný takový vztah či poznání nebo spojení s Nejvyšším nemůže být navázáno, a proto není lidstvu na planetě Zemi a ovšem celému negativnímu stavu k dispozici žádné pravé poznání přirozenosti Nejvyššího.

Konec konců, pokud by takové poznání pravé přirozenosti Nejvyššího bylo k dispozici či bylo akceptováno, a samozřejmě pokud by pseudotvůrci zajistili, že se to nestane touto izolací v matčině lůně, potom by žádný negativní stav nemohl existovat.

Ale je tady další velmi ničující, nebezpečný a sofistovaný důsledek takového způsobu přivádění lidí na tento svět, který pseudotvůrci velice důkladně uvážili a sestrojili a aktivovali. Týká se to principu monogamie. Opět, pod vlivem externalizace sexuality byl pochopen doslovně, ve smyslu vztahu mezi jednou osobou a další osobou, namísto toho, aby byl chápán jako vnitřní vztah mezi vlastními principy femininity a maskulinity, což je skutečná monogamie.

Skutečná monogamie v tomto ohledu znamená, že specifické principy femininity a specifické principy maskulinity, jež jsou v jedné osobě, jsou v té osobě spojeny. Princip maskulinity může být spojen pouze s přesně stanoveným principem femininity, který je v tom jedinci. Žádná jiná jedinečná manifestace femininního či maskulinního principu někde jinde nemůže být spojena s nikým z vnějšku. Toto

spojení je pouze zevnitř, z nitra. Toto je monogamie. Nemá to nic společné se vztahem s někým jiným. Ale tady jde o to, že je-li někdo počat v matčině lůně jako plod, je to v nejzazším smyslu akt lásky, neboť je to s dovolením Nejvyššího. Samozřejmě, že v tomto procesu tomu plodu žádné takové vědomí není k dispozici a jediné, co tam v tom okamžiku je, je onen vágní pocit lásky. A protože na fyzické úrovni je možné lásku pojímat jen skrze skutečné sexuální pocity, v té době má plod intenzivní sexuální pocity jako odraz té lásky, na základě které zůstává naživu.

Takže se doporučuje povšimnout si mazanosti, nebezpečí a rafinovanosti této situace, jaká existuje v matčině lůně mezi plodem a matkou v tomto ohledu. Plod, pokud jde o jeho lásku, o jeho přežití, o jeho život, o jeho sexualitu, je úplně, naprosto, kompletně závislý pouze na jedné osobě, na své matce. A jakékoli odpojení od matky či odstranění od těchto prostředků znamená okamžitou smrt. Je to život ohrožující situace. Takto plod nabude intenzivní sexuální pocity jen k jediné osobě a kvůli této závislosti je plod formován od počátku tak, že může cítit sexuální pocity a touhy a mít pohlavní styk jen s jedinou osobou opačných sexuálních charakteristik. Ženské pohlaví reaguje na maskulinní charakteristiky a hlas otce. Takový druh situace zahrnuje v sobě smrtelné nebezpečí pohlavního styku s někým jiným než se svým manželským partnerem, který je reprezentován matkou či otcem, kdo má poměr s matkou a jehož poměr má v sobě vštípeny ty miliony let hromadění konvencí, tradic a zvyků lidstva a jimiž je nakažen, bez ohledu na zevnější chování otce i matky. Poselství z těch genů, z toho kolektivního nevědomí, jak jej nazývá Jung, je hlasité a jasné. (Používám Jungovu terminologii, neboť v této konotaci je věcnější. Pro informaci, kolektivní nevědomí v naší terminologii znamená transpersonální duševnost.)

Tak tedy v takovéto situaci člověk získává jasnou představu, že je smrtelně nebezpečné, že je život ohrožující být sexuálně zapleten s více než jednou osobou či pohlavně se stýkat s někým jiným než se svojí vlastní manželkou či manželem. Jestli to někdo udělá, zemře či bude krutě potrestán, nebo se stane něco strašné, hrozné. Samozřejmě, že toto je posilováno zvenčí a také je to posilováno prvními měsíci a roky dětského života, kde je jedinec úplně a kompletně závislý na matce, na jediné osobě, která se stará o dítě, vůči které si dítě buduje silné sexuální pocity. Toto opět posiluje myšlenku, že mít pohlavní styk s někým jiným je tabu a že je to smrtelně nebezpečné, a proto je žádoucí a náležité a správné a zbožné mít ho jen tímto způsobem, protože neexistuje žádný jiný způsob či prostředek nebo porovnání a žádná jiná cesta, jak to dělat či cítit. Cítí-li to někdo jakkoli jinak, je to bezbožné, zlé, negativní, špatné a odsouzeníhodné, trestané věčným zatracením. Není-li člověk ženatý/vdaná, stává se cizoložníkem a smilníkem, a lidem, kteří projevují takové touhy, se dávají mnohé další takové přívlastky. Znova, mohou být cizoložní a smilní, pokud to dělají se zlým úmyslem. Opět je nevyhnutelné zdůraznit, že se počítá úmysl a ten určuje vnější i vnitřní cizoložnost či necizoložnost této situace.

Jde tady o to být si neustále vědom a chápat, že než se plod vyvine v matčině lůně za takového druhu poselství a pocitů, nemá žádné jiné poznatky a vzpomínky. Je naprosto nevědomý; ztratil spojení s domovskou základnou a všechno, co je mu prezentováno během té doby, je považováno za normální, přirozené, zbožné a jediné možné. Proto je na základě takovéto zkušenosti učiněn nepřímý a nevědomý závěr, že jediný normální, přirozený a zbožný způsob je skrze manželského partnera a že jakýkoli mimomanželský či nemanželský pohlavní styk se trestá smrtí, to znamená věčným zatracením v peklech, protože žádné jiné způsoby neexistují.

A takto je sexualita kompletně zničena a její význam a účel kompletně překroucen. Samozřejmě, protože pohlavní styk je omezen jen na zevnějšek a na genitálie, jeden se pečlivě vyhýbá, pod trestem vážného duchovního a společenského postihu, blízkému či fyzickému zapletení se s druhými lidmi. Drží si od nich odstup a připravuje se tak o akt sdílení, bezpodmínečného sdílení všeho, co má. Takový postoj ovšem nakonec vede k objevení se žárlivosti, závisti, majetnictví, závislosti, krutosti, otroctví, vlastní výjimečnosti, farizejství, pseudooprávněného vzájemného vlastnictví; a k omezením, restrikcím, tabu a k mnoha jiným ohavnostem a zvěrstvům, kterými jsou přeplněny lidské vztahy všude na planetě Zemi.

Problémem zde je, že kvůli tomuto uspořádání, popsanému v tomto poselství, budou mít lidé ohromné, téměř nepřekonatelné těžkosti uvěřit a přijmout toto učení o sexualitě, jež je uvedeno v knihách „Základy lidské duchovnosti“ a „Poselství z nitra“ i v této knize. Jde o to, že svůj způsob považují za jediný existující, za správný, za zbožný a že neexistuje žádný příklad, žádné srovnání, žádné poznání a žádné chápání žádného jiného způsobu. Toto, ve spojení se striktními učenými a dogmaty a doktrínami všech církví na planetě Zemi, nebo s většinou církví na planetě Zemi, pouze geometricky znásobuje tento postoj, tuto falešnost, toto zkreslení a toto zohavení sexuality.

Proto je potřeba být si vědom těžkostí, kterým bude člověk čelit a na které bude narážet v tomto ohledu. Každý si má ověřit pravdivost obsahu tohoto poselství se svojí Niternou myslí, se svými duchovními rádci a hlavně s naším milovaným Pánem Ježíšem Kristem, Nejvyšším, Kdož zná správný způsob a Kdož mě požádal, abych přednesl toto poselství, aby ho každý uvážil a realizoval, pokud si tak zvolí.